

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Lygtemændene ere i Byen, sagde Mosekonen

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893298039856/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Solskin; snart var det ogsaa kommet som Bissekræmmer, havde aabnet Kræmteisten og ladet Silkebaand flagre med Vers og Indskrift fra gamle Minder; men allerdeiligst var det dog, naar det kom som gammel Moerlille med sølvhvidt Haar og med Øine saa store og saa kloge, da vidste hun ret at fortælle om de 5 allerældste Tider, længe endnu før Prindsesserne spandt paa Guldteen, mens Drager og Lindorme laae udenfor og passede paa. Da fortalte hun saa levende, at der kom sorte Pletter for Øinene af Enhver som hørte derpaa, Gulvet blev sort af Menneskeblod; grueligt at see og at høre, og dog saa fornøieligt, for 10 det var saalænge siden at det var skeet.

»Mon hun ikke mere skulde banke paa!« sagde Manden og stirrede mod Døren, saa at der kom sorte Pletter for Øinene, sorte Pletter paa Gulvet; han vidste ikke om det var Blod eller 15 Sørgeflor fra de tunge, mørke Dage.

Og som han sad, kom ham i Tanke, om ikke Eventyret havde skjult sig, ligesom Prindsessen i de rigtige gamle Eventyr, og vilde nu søges op; blev hun funden, da straaledede hun i ny Herlighed, deiligere end nogensinde før.

»Hvo veed! maaskee ligger hun skjult i det henkastede Straa- 20 halm, der vipper paa Brøndkanten. Forsigtig! forsigtig! maaskee har hun gjemt sig i en vissens Blomst, lagt ind i en [5] af de store Bøger paa Hylden!«

Og Manden gik hen, aabnede en af de allernyeste til at faae Forstand af; men der laae ingen Blomst, der stod at læse om 25 *Holger Danske*; og Manden læste, at hele den Historie var opfundet og sat sammen af en Muuk i Frankrig, at det var en Roman, der var bleven »oversat og prentet udi det danske Sprog;« at *Holger Danske* slet ikke havde været og altsaa slet ikke kom igjen, som vi havde sjunget om og saa gjerne vilde 30 troet paa. Det var med *Holger Danske*, som med *Vilhelm Tell*, kun Mundsvair, ikke til at forlade sig paa, og det stod i Bogen skrevet sammen med stor Lærdom.

»Ja, jeg troer nu hvad jeg troer!« sagde Manden, »der groer ikke Veibred, hvor ingen Fod har traadt!« 35

Og han lukkede Bogen, satte den paa Hylden og gik saa hen til de friske Blomster i Vindueskarmen; der maaskee havde Eventyret skjult sig i den røde Tulipan med de guldgule Kanter, eller i den friske Rose, eller i den stærkt farvede Camellia. Solskinnet laae mellem Bladene, men ikke Eventyret. 40

»Blomsterne, her stode i Sorgens Tid, vare alle langt smuk-

18 funden] fundet kt, ligeledes oftere i det fig. 36 sjunget] sunget D.